

Streszczenie rozprawy doktorskiej
mgra Michała Janusza Więckiewicza
pt.: „Prawo do pokojowych zgromadzeń w Polsce
i innych państwach europejskich.
Studium prawno-porównawcze”

Promotor: prof. dr hab. Marcin Jurgilewicz

Promotor pomocniczy: dr Ewa Jakubiak

Rozprawa doktorska bada prawo do zgromadzeń w Polsce oraz w wybranych krajach europejskich, koncentrując się na wpływie orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPCz) na krajowe regulacje. Rola zgromadzeń jako formy wyrażania wspólnych stanowisk w demokratycznym państwie prawnym jest kluczowa, a ich organizacja wymaga przewodniczącego odpowiedzialnego za przebieg wydarzenia. Władze publiczne mogą rozwiązać zgromadzenie, jeśli stwarza ono zagrożenie dla życia lub zdrowia uczestników.

Wprowadzenie zawiera cel badawczy, którym jest identyfikacja uniwersalnych standardów normatywnych dotyczących prawa do zgromadzeń w Polsce i Europie. Zdefiniowane są również szczegółowe cele oraz problemy badawcze, takie jak analiza regulacji międzynarodowych i krajowych oraz ich wpływu na praktykę realizacji prawa do zgromadzeń.

Rozdział pierwszy pracy został poświęcony analizie regulacji dotyczących wolności zgromadzeń na poziomie międzynarodowym, w tym Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Zawiera omówienie przesłanek, które mogą uzasadniać ograniczenie prawa do zgromadzeń.

Rozdział drugi zawiera szczegółową analizę krajowych regulacji dotyczących zgromadzeń, omawia kontekst prawny, a także praktyczne aspekty ich organizacji i przebiegu. Podkreśla autonomię decyzyjną uczestników oraz obowiązki organów państwowych w zakresie zapewnienia ochrony.

Analizowane regulacje w rozdziale trzecim dotyczą zgromadzeń w państwach członkowskich UE, z uwzględnieniem różnic i podobieństw w podejściu do prawa do zgromadzeń. Rozdział ten bada wpływ unijnych standardów na krajowe ustawodawstwo.

Rozdział czwarty wskazuje na regulacje dotyczące zgromadzeń w wybranych państwach europejskich, które nie należą do UE. Rozdział ten koncentruje się na różnicach w podejściu do prawa do zgromadzeń w kontekście bezpieczeństwa publicznego.

W rozdziale piątym badany jest kontekst zabezpieczenia zgromadzeń przez organy ścigania, w tym policję. Zawiera analizę wyzwań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczestników i osób postronnych oraz regulacje dotyczące użycia siły.

Rozdział szósty omawia sytuacje, w których wolność zgromadzeń może kolidować z innymi prawami i wolnościami jednostki. Analiza ta wskazuje na konieczność równego traktowania różnych grup społecznych oraz ich praw.

Autor w rozdziale siódmym prowadzi refleksje na temat przyszłości prawa do zgromadzeń w kontekście zmieniającego się środowiska społeczno-politycznego oraz roli technologii. Badane są także potencjalne kierunki reform w zakresie regulacji zgromadzeń.

W rozprawie wykorzystano metodologię dogmatyczno-prawną oraz prawnoporównawczą, co pozwoliło na identyfikację różnic i podobieństw w regulacjach dotyczących zgromadzeń w Polsce i innych krajach europejskich. Badania wykazały, że wolność zgromadzeń jest kluczowym elementem demokracji, a jej ochrona wymaga zrównoważenia z bezpieczeństwem publicznym.